

Obvodní soud pro Prahu 2

Francouzská 808/19

120 00 Praha 2

V Brně dne 29. 9. 2020

Spisová značka: *nepředchází*

Žalobkyně: **Mgr. Vendula Zahumenská, Ph. D.,** Adresa trvalého pobytu: Lidická 700/19, Brno 602 00

Zastoupena: **Mgr. David Zahumenský, advokát,** AK David Zahumenský, advokátní kancelář, s.r.o. se sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno, ev. č. ČAK 14661

Žalovaná: **Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví,** Palackého nám. 375/4 128 01 Praha 2

1

Žaloba podle § 10 zákona č. 198/2009 Sb. (Antidiskriminační zákon)

Elektronicky

Přílohy:

- *Plná moc*
- *Mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví uvedená v textu žaloby*
- *Doklady prokazující tvrzení žalobkyně a další přílohy dle textu*

I. Úvod

[1] Žalobkyně je advokátní koncipientka. V rámci povinného vzdělávání se musí účastnit vzdělávacích akcí pořádaných Českou advokátní komorou (dále jen „Komora“). Na těchto vzdělávacích akcích platí v důsledku přijatých mimořádných opatření povinnost zahalovat si obličej (zakrývat si ústa a nos).

[2] Konkrétně se žalobkyně účastnila těchto seminářů pořádaných Komorou během měsíce září 2020:

- a. Dne 3. 9. 2020
- b. Dne 10. 9. 2020
- c. Dne 15. 9. 2020

[3] Dne 22. 9. 2020 se měla účastnit povinného vstupního celodenního školení, které kvůli jinému opatření na jaře 2020 neproběhlo. Z tohoto semináře se žalobkyně omluvila, neboť si nebyla jistá svým bezvadným zdravotním stavem. Podobně se řadu let chová při jakékoli viróze, neboť nepotřebuje, aby jí stát nakazoval, co smí a nesmí dělat a je si vědoma své odpovědnosti vůči druhým, které nemá žádný zájem nakazit, a proto zvolila relevantní opatření.

[4] Mimořádné opatření ze dne 24. srpna 2020, Č. j.: MZDR 15757/2020-31/MIN/KAN zakazuje *pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének*

a to:

a) ve vnitřních prostorech staveb:

- *které jsou místnostmi, ve kterých vykonávají svoji činnost orgány veřejné moci a správní orgány, určené pro kontakt s veřejností a v době, kdy slouží pro tento účel,*
- *které jsou zdravotnickým zařízením (prostory určené pro poskytování zdravotních služeb),*
- *které jsou zařízením sociálních služeb, kterými jsou týdenní stacionáře, domovy pro osoby se zdravotním postižením, domovy pro seniory a domovy se zvláštním režimem, a zařízením poskytujícím odlehčovací sociální služby v pobytové formě,*
- *které jsou volebními místnostmi podle zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších*

předpisů, a podle zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to v době, kdy slouží pro tento účel,

b) v prostředcích veřejné dopravy.

[5] Mimořádné opatření ze dne 9. září 2020, Č. j.: MZDR 15757/2020-33/MIN/KAN obsahuje zákaz *pohybu a pobytu bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének*

a to:

a) ve všech vnitřních prostorech staveb, mimo bydliště nebo místo ubytování (např. hotelový pokoj); v případě budov škol a školských zařízení podle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a budov vysokých škol podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, se zákaz vztahuje pouze na společné prostory těchto budov (např. chodby a záchody),

b) v prostředcích veřejné dopravy.

[6] Mimořádné opatření ministerstva zdravotnictví ze dne 17. září 2020, č. j.: MZDR 15757/2020-35/MIN/KAN s účinností od 18. 9. 2020

zakazuje pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének, a to:

a) ve všech vnitřních prostorech staveb, mimo bydliště nebo místo ubytování (např. hotelový pokoj),

b) v prostředcích veřejné dopravy

[7] **Toto posledně jmenované opatření stanovuje v čl. I. odst. 2 bod g) výjimku ze zákazu svobody pohybu a pobytu bez ochranných prostředků dýchacích cest pro školy zřízené Ministerstvem spravedlnosti.** Znamená to, že justiční čekatelé se mohou vzdělávat bez nutnosti zahalení obličeje.

[8] **Podle názoru žalobkyně představuje tato nijak neodůvodněná výjimka pro osoby s takřka totožnou kvalifikací a stejným typem povinného vzdělávání diskriminaci na základě povolání.**

[9] Žalobkyně se dále cítí být diskriminována povinností zahalovat si obličej na veřejnosti z důvodu pohlaví. Je obecně známo, že v muslimských zemích, kde je zahalování obličejů žen běžnou společenskou normou, jsou ženy přímo diskriminovány a jsou považovány za nerovnoprávné s muži. Žalobkyně se domnívá,

že na ni má nucené zahalování obličeje z tohoto důvodu jako na ženu zvláště negativní dopad.

[10] **Povinné zahalování podstatné části obličeje je výrazem poníženého postavení ženy v islámském prostředí. Vzhledem k šíření islámu do evropské kultury má zahalování žen negativní dopad i v zemích EU. Proto se žalobkyně domnívá, že je diskriminována z hlediska pohlaví.**

[11] **Žalobkyně se rovněž domnívá, že je diskriminována z hlediska víry, náboženského přesvědčení, resp. světového názoru ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 198/2009 Sb., antidiskriminační zákon.**

II.

Nerovné zacházení mezi justičními čekateli a advokátními koncipienty

[12] Podle čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod „*Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení.*“

[13] Podle § 16 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce platí, že „*V pracovněprávních vztazích je zakázána jakákoliv diskriminace, zejména diskriminace z důvodu pohlaví, sexuální orientace, rasového nebo etnického původu, národnosti, státního občanství, sociálního původu, rodu, jazyka, zdravotního stavu, věku, náboženství či víry, majetku, manželského a rodinného stavu a vztahu nebo povinností k rodině, politického nebo jiného smýšlení, členství a činnosti v politických stranách nebo politických hnutích, v odborových organizacích nebo organizacích zaměstnavatelů; diskriminace z důvodu těhotenství, mateřství, otcovství nebo pohlavní identifikace se považuje za diskriminaci z důvodu pohlaví.*“

[14] Podle odst. 4 „*Za diskriminaci se nepovažuje rozdílné zacházení, pokud z povahy pracovních činností vyplývá, že toto rozdílné zacházení je podstatným požadavkem nezbytným pro výkon práce; účel sledovaný takovou výjimkou musí být oprávněný a požadavek přiměřený. Za diskriminaci se rovněž nepovažují opatření, jejichž účelem je odůvodněno předcházení nebo vyrovnání nevýhod, které vyplývají z příslušnosti fyzické osoby ke skupině vymezené některým z důvodů uvedených v antidiskriminačním zákonu.*“

[15] Citovaná ustanovení zakazují diskriminaci z příkladmo vymezených důvodů. Diskriminace je však zakázána také z dalších důvodů, jako je např. povolání.

[16] Žalobkyně považuje výjimku ze zákazu pohybu bez ochranných prostředků úst a nosu pro školy zřízené ministerstvem spravedlnosti za přímou diskriminaci při

oblasti zaměstnávání a povolání (přístupu k povolání). Současně je zřejmé, že zvýhodnění budoucích soudců a justičních pracovníků nelze považovat za pozitivní opatření (*affirmative actiction*) ve prospěch znevýhodněné skupiny. Neexistuje tedy rozumný důvod pro to, aby justiční čekatelé a další pracovníci v justici byli zvýhodněni oproti žalobkyni jako advokátní koncipientce.

[17] Žalobkyně vystudovala Právnickou fakultu MU, kde posléze dokončila i doktorské vzdělání. Právní praxi se věnuje již více než 15 let. V tomto ohledu je tedy pracovně minimálně stejně kvalifikovaná jako jakýkoli justiční čekatel nebo asistent soudce, což často bývají studenti hned po dokončení fakulty.

[18] Důvodem, proč si má zakrývat ústa a nos a zahalovat obličej nemůže být ani to, že by žalobkyně měla lepší pracovní kvalifikaci, protože také soudci jsou z povinnosti nosit roušky při výkonu své práce v soudní síni vyňati.

[19] Žalobkyně si klade otázku, proč ona je oproti justičním čekatelům, soudcům a asistentům soudců znevýhodněna. Je to snad proto, že existuje nějaký zájem ministryně spravedlnosti na tom, aby soudci nebyl zatěžováni nepříjemnou povinností roušky nosit?

[20] Žalobkyně se domnívá, že existují naprosto shodné podmínky z hlediska epidemiologického při vzdělávání na školách zřízených ministerstvem spravedlnosti, stejně jako v prostorech určených pro vzdělávání advokátů a advokátních koncipientů, které zajišťuje Komora. Proto žalobkyně považuje za diskriminační, je-li na rozdíl od justičních čekatelů nebo soudců povinna mít po celou dobu školení zahalený obličej.

[21] Žalobkyně si proto neumí představit vůbec žádný legitimní cíl, který dané mimořádné opatření může rozlišováním mezi advokátními koncipienty a justičními čekateli či asistenty soudců (potažmo advokáty a soudci) sledovat.

III.

Dopady zahalování obličeje na žalobkyni jako ženu

[22] Zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon) zakazuje přímou i nepřímou diskriminaci.

[23] Podle § 3 odst. 1 antidiskriminačního zákona: „*Nepřímou diskriminací se rozumí takové jednání nebo opomenutí, kdy na základě zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo praxe je z některého z důvodů uvedených v § 2 odst. 3 osoba znevýhodněna oproti ostatním. Nepřímou diskriminací není, pokud toto ustanovení,*

kritérium nebo praxe je objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné."

[24] Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku rozhodl dne 1. července 2014 ve svém velkém sedmnáctičlenném senátu případ *S. A. S. proti Francii* (stížnost č. 43835/11). Soud zkoumal zákaz zahalování obličejů u muslimských žen.

[25] Soud potvrdil, že zahalení obličeje je výrazem kulturní identity, která přispívá k pluralismu, jenž je pro demokracii nezbytný. Z toho žalobkyně vychází, pokud jde o původ zahalování obličeje.

[26] Soud konstatoval, že **tvář má důležité místo v sociální interakci a překážka vytvořená jejím zahalením může být vnímána jako porušení práva ostatních na život ve společenství**. Soud si povšiml důrazu, který důvodová zpráva k předmětnému zákonu kladla na „**neslučitelnost dobrovolného a systematického zahalování obličeje se základními požadavky ‚společného života‘ ve francouzské společnosti**“, které „v rozporu s ideálem bratrství **nedostojí minimálnímu požadavku na zdvořilost potřebnou pro sociální interakci**“. Zákaz zahalování může být v zásadě považován za nezbytný pro ochranu práv a svobod jiných.

[27] Německý Spolkový ústavní soud v jednom ze svých rozhodnutí uvádí, že „šátek není, na rozdíl od křesťanského kříže [...] sám o sobě náboženským symbolem. Srovnatelného působení se mu dostává teprve v souvislosti s osobou, která jej nosí, a jejím chováním [...] šátek může být zkratkou pro vysoce rozdílné výroky [...] **V současné době je šátek stále více vnímán jako symbol islámského fundamentalismu, který vyjadřuje vymezení se vůči hodnotám západní společnosti, jako je sebeurčení jednotlivce a obzvláště emancipace ženy.**“ BVerfGE 108, 282 (2003), odst. 50 a 51, citováno dle BOBEK, Michal, BOUČKOVÁ, Pavla, KUHN, Zdeněk (eds.). Rovnost a diskriminace. Vyd. 1. V Praze: C.H. Beck, 2007, s. 294.

[28] **Žalobkyně považuje nucení k zahalování obličeje za diskriminační, neboť se zásadně neztotožňuje s výrazně diskriminačními požadavky muslimského vyznání vůči ženám a pociťuje hluboké obavy o svoji vlastní svobodu, vynucuje-li stát zahalování obličejů jako běžnou normu našeho oblékání a chování ve společnosti.**

[29] Tento svůj názor dokládá odborným rozbořem islámské trilogie (korán, hadísy a síra), kde se mj. uvádí:

- a. **Korán 4:34** *Muži zaujímají postavení nad ženami proto, že Alláh dal přednost jednom z vás před druhými, a proto, že muži dávají z majetků svých (ženám). A ctnostné ženy jsou pokorně oddány a střeží skryté kvůli*

tomu, co Alláh nařídil střežit. A ty, jejichž neposlušnosti se obáváte, varujte a vykažte jim místa na spaní a bijte je! Jestliže vás jsou však poslušny, nevyhledávejte proti nim důvody! A Alláh věru je vznešený, veliký.

[30] Korán obecně hovoří o ženách ve většině veršů negativně. Stejně tak se negativní spojení se ženou objevuje v hadísech. Žalovaná odkazuje v těchto otázkách na vědecký rozbor islámské trilogie provedený profesorem Billem Warnerem. Zdroj: Centrum pro studium politického islámu - <http://cspipublishing.com/statistical/women-hadith.html>

[31] **Vzhledem k tomu, že se islám postupně dostává do naší společnosti, stává se zakrývání obličeje projevem diskriminace a nerovného zacházení se ženami také v Evropě.** Například ve Francii senátní výbor pro islámskou radikalizaci sestavil zprávu, ze které vyplývá, že **islám prorůstá celou společností** (<https://www.senat.fr/notice-rapport/2019/r19-595-2-notice.html>).

[32] Není výjimkou, že se **v řadě evropských zemích prosazuje právo šaría, které je vůči ženám nespravedlivé a kruté.** Šíření práva šaría vyplývá např. ze zprávy Rady Evropy: The Council of Europe is "greatly concerned" by the application of Sharia in Europe (<https://eclj.org/religious-freedom/pace/le-conseil-de-leurope-sinquite-grandement-de-lapplication-de-la-charia-en-europe>). Prosazování norem, které silně poškozují ženy ve značné části světa do naší kultury považuje žalobkyně za nebezpečné pro ni jako pro ženu.

[33] To, že islám využívá obličejové masky ke zrušení tzv. zákazu burek a nikábů vyplývá z činnosti řady subjektů během „pandemie“ koronaviru.¹ Žalobkyně z tohoto důvodu pocítuje nucené zahalování obličejů jako silně ohrožující její postavení jako svobodné ženy.

[34] Žalobkyně si uvědomuje, že lze namítat, že chirurgové nosí ústenky. Ano, to je pravda, tito lékaři se ale pohybují ve vysoce sterilním prostředí, ústenky používají sterilní a vyměňují a likvidují je podle předepsaných protokolů.² Současně jde o důsledek svobodné volby povolání, které je navíc dostatečně honorováno. V případě žalobkyně jde o nucení zakrývání cesty dýchacích naprosto nevhodnými podomácku vyrobenými rouškami (není možné z hlediska rodinného rozpočtu a ekologických dopadů kupovat stále nové a měnit je po uváděných 20 minutách), které je podmínkou pohybu, a to i toho nejnужnějšího jako je lékařská péče, povinné

¹ Viz např. příspěvek šéfa mimořádně vlivné neziskové organizace Human Rights Watch, Kennetha Rothe <https://twitter.com/KenRoth/status/1259727061977051137>, nebo článek na CBC News <https://www.cbcnews.com/news/france-burqa-ban-islamic-face-coverings-masks-mandatory/>

² Viz shodná argumentace belgických lékařů v jejich otevřeném dopise zveřejněném na <https://www.aier.org/article/open-letter-from-medical-doctors-and-health-professionals-to-all-belgian-authorities-and-all-belgian-media/?fbclid=IwAR17fqXGy2l61gP0ChnobTKiY9yHOS14vpqllOQgJR3RZ9frtquOFYCCqSI>

vzdělávání nebo obstarání základního finančního příjmu a dokonce potravin pro rodinu.

[35] Žalobkyně rovněž preventivně, vzhledem k tomu, co se od představitelů vlády dozvídá z médií, odmítá názor, že zahalování obličeje kdy bylo běžnou součástí naší kultury či historie. Není to pravda, ženy se v českých zemích nikdy nezahalovaly. A i kdybychom přijali tvrzení, že např. moroví lékaři si zakrývali obličej známými maskami, není možné to přijmout jako argument pro plošné nošení roušek. Ostatně důvody pro nošení masek se zobáky nebyly vědecké.³ Naši předkové také používali ordálové soudy. Budeme je tedy používat i my jen proto, že se to ve středověku „osvědčilo“? Pokud ano, navrhuje žalobkyně ordálový soud s rouškami, a to tak, že se jednorázová ústenka zapálí. Jestliže neshoří, je to jasný důkaz boží vůle, abychom si zakrývali obličej.

[36] **Žalobkyně se také cítí být jako žena více ohrožena faktem, že je státem nařizováno zahalování obličeje, kvůli nebezpečí maskovaného násilného útoku.** Je známo, že v naší kultuře si obličej zahalují jen zločinci a gauneři. Se zahalováním obličeje máme spojeny bandity, desperáty a také bankovní lupiče a násilníky, kteří chtějí uchovat v tajnosti svoji identitu.

[37] Žalobkyně je více ohrožena při pohybu na ulici, neboť hrozí, že maskovaní lidé se dopustí násilného chování a nebude je možné ani identifikovat v případě, že by k nějaké násilné trestné činnosti došlo. To je také jeden z důvodů, proč není přípustné, aby stát nutil své občany k zahalování obličejů. Proč jinak máme ve veřejném prostoru tolik kamer, než abychom dokázali identifikovat pachatele protizákonné činnosti?

[38] Žalobkyně soudu předkládá oficiální prezentaci staženou z webových stránek Ministerstva zdravotnictví ČR. Tato byla prezentována dne 3. 8. 2020 na oficiální tiskové konferenci ministerstva v souvislosti se zveřejněním mapy stupňů pohotovosti. Z prezentace *Nákaza COVID-19 a systém lůžkové péče ČR - prof. MUDr. Vladimír Černý, Ph.D.*⁴, FCCM žalobkyně vyzdvihuje tyto závěry:

„Počty a průběh COVID-19 u pacientů v ČR nejsou důvodem považovat onemocnění za více „závažné“ než jiná infekční onemocnění, která mohou mít těžký nebo smrtelný průběh ...“

„Mějme stále na paměti, že na některé nemoci se umírá a nadále i bude a že úmrtí na COVID-19 není známkou selhání péče nebo někoho jiného ...“

³ https://cs.wikipedia.org/wiki/Morov%C3%BD_doktor

⁴ <https://koronavirus.mzcr.cz/wp-content/uploads/2020/08/N%C3%A1kaza-COVID-19-a-syst%C3%A9m-l%C5%AF%C5%BEkov%C3%A9-p%C3%A9%C4%8De-%C4%8CR.pdf>

„COVID-19 je nutno vnímat jako další infekční onemocnění, na jehož přítomnost si musíme v našich životech zvyknout a adaptovat ...“

[39] Za těchto okolností si žalobkyně neumí představit, čím je nepřímo diskriminační a ponižující povinnost zahalovat si obličej odůvodněna.

[40] Žalobkyně uzavírá, že v této části žaloby se podle jejího názoru jedná o nepřímou diskriminaci, neboť na žalobkyni jako na ženu má mimořádné opatření a povinnost zahalovat si obličej závažnější (podstatně negativnější) dopady než na muže. Žalobkyně považuje nucení k zahalování obličeje za hrubě ponižující pro ženy a snižující její důstojnost.

IV.

Dopady zahalování obličeje na víru a světonázor žalobkyně

[41] Žalobkyně je hluboce přesvědčena o přirozených lidských právech, která náležejí všem bytostem a o tom, že je každá lidská bytost nadána svobodnou vůlí, která jí umožňuje rozhodování v souladu s tzv. zlatým pravidlem. **Žalobkyně pevně věří ve svobodu jako v základ lidského bytí, bez kterého není možný jakýkoli rozvoj ani další přežití společnosti.**

[42] **Povinnost nosit roušku se u žalobkyně trvale střetává s неотředitelnou vírou, že zahalování obličejů je nepřípustným zásahem do přirozených lidských práv a svobod, které od samého počátku společnosti patří jedině a právě lidem a nikoli státu.** Jedná se o pevné a vážné mravní rozhodnutí v rovině dobra a zla ve smyslu tzv. výhrady svědomí podle nález Ústavního soudu sp. zn I. ÚS 1253/14).

[43] Žalobkyně je přesvědčena, že tuto svoji víru dává veřejně najevo již od počátku zásadního omezování lidských práv a svobod (tj. již od března 2020, od kdy veřejně vystupuje a bojuje všemi jí dostupnými prostředky i s nasazením vlastní bezpečnosti a bezpečnosti svých dětí o návrat přirozených lidských práv a svobod občanům), resp. se otázce svobody a práv jedince věnovala již dříve ve své činnosti v nevládních organizacích. Toto přesvědčení má konkrétní průměty do všech sfér stěžovatelčina života.

[44] **Žalobkyně považuje toto své přesvědčení za víru ve smyslu náboženského přesvědčení.**

[45] Pokud by soud odmítl uznat víru ve svobodu, což si žalobkyně neumí představit, je-li uznávána víra v Alláha nebo v Ježíše Krista či Buddhu, nebo dokonce velmi mladá náboženství jako je bahajismus, který může působit jako zcela vymyšlené náboženství (jako ostatně všechna další náboženství z pohledu ateistů), a přesto je plně uznáno a

dokonce v ČR registrováno, požaduje žalobkyně, aby přiznal její víře alespoň ochranu jako světonázoru.

[46] Výkladem pojmu světonázor se opakovaně zabýval Evropský soud pro lidská práva, a to v souvislosti s ustanovením čl. 9 Úmluvy, jež deklaruje svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání. Deklarovaná svoboda nezahrnuje pouze náboženské přesvědčení, ale v některých případech také světonázor či náhled na svět. Ochrany ustanovení čl. 9 Úmluvy však požívají toliko postoje, které dosahují určité míry přesvědčivosti, vážnosti a soudržnosti. Otázkou rozsahu svobody přesvědčení či smýšlení (conviction) ve smyslu čl. 9 Úmluvy se Evropský soud pro lidská práva zabýval poprvé ve věci *Campbell a Cosans proti Spojenému království*. (Rozsudek ze dne 25.2.1982, stížnost č. 7511/76, 7743/76.) Závěry tohoto rozhodnutí v následujících letech opakovaně potvrdil. (Například v rozsudku velkého senátu ze dne 29.6.2007, ve věci *Folgero proti Norsku*, stížnost č. 15472/02, § 84; nebo v rozsudku ze dne 18.12.1996, ve věci *Valsamis proti Řecku*, stížnost č. 21787/93, § 25.)

[47] Výkladem pojmu světonázor se zabýval i veřejný ochránce práv (práva o šetření veřejného ochránce práv ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. 4/2013/DIS/VP. Dostupná z: <http://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/2608>). Dospěl k závěru, že **světonázor jakožto znak chráněný antidiskriminačním zákonem je komplementární ke kategorii víra a náboženství, a proto zahrnuje zejména absenci víry v metafyzické síly či bytosti (ateismus)**. V širším pojetí světonázor splývá se životní filozofií, tedy představami o fundamentálních aspektech lidské existence. Světonázor proto musí mít náboženský, jinak spirituální, filozofický či etický kontext. Jinými slovy, jde o komplexní pohled na otázky bytí a jsoucna.

[48] Žalobkyně se proto cítí diskriminována také z hlediska svého náboženského přesvědčení a víry, resp. alespoň světonázoru.

V.

Návrh ve věci samé

[49] **Žalobkyně ve věci samé navrhuje, aby soud rozhodl takto:**

- I. **Určuje se, že žalovaná se dopustila diskriminace, když mimořádným opatřením ze dne 24. srpna 2020, Č. j.: MZDR 15757/2020-31/MIN/KAN žalobkyni zakázala pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének**

a to:

a) ve vnitřních prostorech staveb:

- které jsou místnostmi, ve kterých vykonávají svoji činnost orgány veřejné moci a správní orgány, určené pro kontakt s veřejností a v době, kdy slouží pro tento účel,
- které jsou zdravotnickým zařízením (prostory určené pro poskytování zdravotních služeb),
- které jsou zařízením sociálních služeb, kterými jsou týdenní stacionáře, domovy pro osoby se zdravotním postižením, domovy pro seniory a domovy se zvláštním režimem, a zařízením poskytujícím odlehčovací sociální služby v pobytové formě,
- které jsou volebními místnostmi podle zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to v době, kdy slouží pro tento účel,

b) v prostředcích veřejné dopravy.

II. Určuje se, že žalovaná se dopustila diskriminace, když mimořádným opatřením ze dne 9. září 2020, Č. j.: MZDR 15757/2020-33/MIN/KAN žalobkyni zakázala pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének

a to:

a) ve všech vnitřních prostorech staveb, mimo bydliště nebo místo ubytování (např. hotelový pokoj); v případě budov škol a školských zařízení podle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a budov vysokých škol podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, se zákaz vztahuje pouze na společné prostory těchto budov (např. chodby a záchody),

b) v prostředcích veřejné dopravy.

III. Určuje se, že žalovaná se dopustila diskriminace, když mimořádným opatřením ze dne 17. září 2020, č. j.: MZDR 15757/2020-35/MIN/KAN žalobkyni zakázala pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének

- a) ve všech vnitřních prostorech staveb, mimo bydliště nebo místo ubytování (např. hotelový pokoj),
- b) v prostředcích veřejné dopravy.

IV. Žalované se zakazuje mimořádnými opatřeními diskriminačně žalobkyni zakazovat pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének.

V. Žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně